

De tekniske indvendinger, som kommer fra socialministerens side, synes vi bestemt ikke på nogen måde kan begrunde, at man afviser forslaget. Det mener vi i praksis godt kan løses. At man er i stand til at få nogle mere præcise oplysninger om den faktiske indkomst hos en pensionist, forhindrer jo ikke, at man også har det her forslag. Det står ikke i modsætning til hinanden.

Så vi synes altså, det er et godt forslag, og det bør vedtages, jo før, jo bedre, og jeg håber også, det bliver muligt, hvis ikke regeringen kan besinde sig, at samle et alternativt flertal, som kan få dette lovforslag igennem.

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal sige, at formålet med SF's lovforslag er at indføre en egentlig årsopgørelse på pensionsområdet, på samme måde som vi kender det fra skattesystemet, hvor man ved årets afslutning godt og vel laver en årsopgørelse. Ud fra den kan den enkelte i dag i skattesystemet se, om man har fået betalt det, man skulle. Vi ønsker, at de ældre også kan se, om de har fået præcis det, de skulle have.

Vi gør det for at sikre en større retssikkerhed for de ældre på et vanskeligt overskueligt lovområde. Jeg tror personlig, at det er de færreste ældre, der i dag selv vil kunne lave deres pensionsberegning. Det tror jeg ikke skyldes, at de ældre ikke kan regne, men det skyldes, at det er et voldsomt indviklet lovområde, vi har med at gøre. Det betyder helt givet, at nogle i dag ikke får det, de skulle have.

Socialministeren sagde forsigtigt, at det er meget svært at vide, hvor mange sager det drejer sig om. Det tror jeg er rigtigt. Der er ingen af os, der ved, hvor mange der ikke får den pension, de skulle have, for hvis vi vidste det, ville de formentlig få den pension, de skulle have.

Det, vi altså har brug for, er et redskab til at måle, om de ældre får det, de skal have. Vi gør det for at sikre, kunne man sige, retfærdigheden, at der er parallelitet i den situation, hvor de ældre har fået for lidt, og hvor vi i dag kun kan gå seks måneder tilbage, og så den situation, hvor de ældre har fået for meget, hvor vi jo ved, at det offentlige kan kræve tilbagebetaling ofte op til fem år tilbage. Det er efter vores opfattelse ikke rimeligt, at der er den manglende parallelitet på det her område.

Ministeren sagde i sin tale, at kun det, der er modtaget med urette, skal tilbagebetales. Men dér synes jeg, man skal holde fast i, at hvis det er

rigtigt, at vi har et svært overskueligt område, er det ikke, fordi den ældre har ønsket at snyde. Det er simpelt hen, fordi vi har et område, der er så uoverskueligt, at det er svært at vide, om man har fået det rigtige. Derfor synes jeg ikke, det virker beroligende kun at tale om dem, der har modtaget noget med urette; det er lige præcis dem, vi gerne vil samle op med et lovforslag som det her.

Jeg tror også, vi letter presset på landets ældre og på socialkontorerne. I byerne tager det meget tid, og der bruges meget energi på at få ændret pensionsudbetalingen, selv når der sker små ændringer i en pensionists dagligdag. Man vil i sagens natur være sikker på, at man får lige præcis det udbetalt, man har krav på; man mister jo modregningsmuligheden, hvis der er gået mere end seks måneder. Derfor tror jeg, at det i virkeligheden er et af den slags forslag, der også vil lette den daglige administration i en kommune.

Jeg skal så sige til debatten om, at det her jo adskiller sig fra skattesystemet ved at være en forsørgelsesydelse, at dér synes jeg måske, man er lidt ude på det semantiske overdrev. Jeg har lyst til at spørge – men det kan jeg så gøre undervejs, når vi skal stille spørgsmål til lovforslaget: Hvor mange ældre har vi i det hele taget, der ikke får den pension, de er berettiget til? Hvor mange ældre har vi overhovedet over 67 år, der ikke modtager folkepension? Jeg vil gætte på, at svaret vil være, at det er ganske få. Dette bare for at antyde, at det, vi er i gang med, er en meget teoretisk diskussion.

Så er det klart, at det, vi vil med dette lovforslag, er, at folk skal have det, de skal have, og hverken mere eller mindre.

Jeg skal også sige til socialministeren, som siger, at vi var i gang i 1994, at det er rigtigt, at man dengang på SF's foranledning fik sikret, at vi kan gå seks måneder tilbage. Jeg sad ikke i Folketinget på det tidspunkt og har derfor læst referatet fra debatten. Vi lagde ikke skjul på, at det var så langt, vi kunne komme, og at vi gerne ville gå videre.

Der tegner sig måske i dag en mulighed for at gå videre; det skal jeg vende tilbage til.

Jeg lyttede efter, så godt jeg formår, da socialministeren i sit indlæg talte om de tekniske vanskeligheder. Men på trods af det står det mig ikke lysende klart, hvad de tekniske vanskeligheder var. Jeg tror i virkeligheden, sagen er modsat, men det skal vi så se på under udvalgsarbejdet. Jeg tror, det her er en teknisk lettelse i